לוי אמרינן מיגו במקום חזקה, ומ"מ אין להוכיח מכאן דקסבר ריש לקיש המלוה את חבירו בעדים אין צריך לפורעו*בעדים, דאפשר דמיירי הכא שהלוהו שלא בעדים אלא הודה לו בפני עדים דאפילו למ"ד צריך לפורעו בעדים ה"מ היכא דהלוהו בפני עדים מעיקרא דלא הימניה אלא בפני עדים, ואם תאמר מכל מקום ניפשוט מהכא דלא אמרינן מיגו דלוי בעי אמר פרעתיך *עתה ואומר ר"י דהא לא חשיב מיגו כיון דמיילי דקיימי ביום אחרון של זמן ואע"ג דמסקינן בשילהי דהשואל (ב"מ דף קג: ושם) דעביד איניש דפרע ביומא דמישלם זימניה מ"מ אין זה מיגו דלא חליף איניש למימר פרעתיך היום אבל רגיל הוא לומר פרעתיך אתמול ושכחת: כי היכי דלא ליטרדן. אע"ג דכפ"ים בכור (בכורות דף מט: ושם) תנן בכור בתוך שלשים יום בחזקת שלא נפדה ואומר ר"י דהתם לא שייך הא טעמא דלא ליטרדן דהוי ממון שאין לו תובעין, אמרא קשיא לרבי מפרק השואל (ב"מ דף קג: ושם) דאמר בעו מיניה מרבי יצחק שוכר אומר נתתי ומשכיר אומר לא נטלתי על מי להביא ראיה, אימת, אי בתוך זמנו תגינא מת (ג) בתוך שלשים יום בחזקת שלא נפדה והשתא היכי מדמי לה לבכור דהתם לא שייך למימר לא ליטרדן? ואלא צריך לומר דבכור נמי איכא טירדא דמלוה שצריך מיד ליתן דזריזין מקדימין, ומפרש ר"י טעם אחר דהכא כיון דחייב לו ואיתרמי ליה זוזי פורע לו תוך הזמן דלא ליטרדן אבל גבי בכור דאכתי לא איתחייב כלל עד לאחר ל' יום ושמא ימות בתוך ל' ויפטר וכן שוכר שמא יפול ביתו של משכיר ויצטרך שוכר לצאת דלא עדיף מיניה, ואמרא קשיא הא דפריך לר"ל מכותל חצר שנפל ודייק מיניה דעביד איניש דפרע בגו זימניה, לאבוי ורבא התם דלא עביד דפרע דשמא לא יבנה זה את הכותל, ואמרא בכמה מקומות יכול לומר "ולא טעמיך" ולא קאמר: **איתמא** דר"ל "פרעתיך בזמני פשיטא. ות"ת ואמאי פשיטא הא כיון דאין אדם פורע תוך זמנו ואנן סהדי שזה עשה כותל לאלטריך לאשמועינן דאין צריך לפורעו בעדים ור"ל דאפילו מ"ד גבי מלוה חבירו בעדים צריך לפורעו בעדים התם משום דלא הימניה מעיקרא אבל הכא ליכא שום הוכחה דלא הימניה הילכך פשיטא דאין צריך לפורעו בעדים:

(*) ואם איך אפי' ובא סוברים דאדם יפרע תוך זמנו אם יש פחות מבכורות אלא ע"ז ברור דתוס' לפי' אחר שמבין הר"ן, ואי לפרש דאלה על ידי המוך דברי התוס' לפי' אחר שמבין הר"ן, ואי לפרש דאלה על ידי.

(**) תוס' ב"מ קג: דף בתמקת, והתשובה שאומא מ"מ דאם כפי 'טעם אחר' על דברי שאומא כאן

(***) דפ"נו ר"ל יכול הי' לפקות בחנה על אבי' ורבא בסברו על "לעמאיך" נמי אבא לפקות...

תק"ב דף אילמא

תוס' מסביר לפי דאמר דאמר "פרעתיך בזמני" נאמן הי' אילמא דבטלא בזמן ר"ל יכולים מצד מסקנא דינא דמלוה את חבירו בעדים אין צריך לפורעו (זא צריך לפורעו בעדים לא ר"ל מאומנים לו בלעדת "פרעתיך בזמני" דפי' צריך לפרוע עדים)

*מכך דנאמן במקו-דאם הי' צריך לפורעו בעדים לא הי' נאמן לומר פרעתי אפילו על ידי מקו

(ב) מאחר שאמרינן דאומר פרעתיך בתוך זמני אינו נאמן

* ולפי לא אמרינן הכי מטעם דהוי מקו במקום חזקה

מבנה דף כי
(מדקה)
קושיות
תשובות
ר"ל

תק"ב דף כי
יש לתת הסבר לשיטת אבי' ורבא דעביד איניש דפרע תוך זמנו לאור המנהג
דמס' בכורות דאת מאוד תוך ל-מתמקת טלא נפדה בכן (ופרינן הכן הוא סוף על חוב)
ראוים דאין אדם פורע תוך זמנו

TIME דף / שיעור
1:41:10 כי
1:58:00 אילמא
2:02:58 ואמרינן 3 - ואמרינן
2:51:30 ואמרינן 3 - אילמא
14:33 ר' מי

הגהות הב"ח

(ב) תוס' ד"ה כי היכי וכו' זמנו תגינא מת כאב בתוך: (ג) ד"ה ואפי' וכו' תוך זמנו (לרב ספא דמפרש וכו' ואפילו לרב הונא בריה דרב יהושע) תא"מ וכ"ב ס"א וכ"ה בתר"י ולא מיבעיא לרב ספא וכו' אלא אפי' לרב הונא בריה דרב יהושע וכו': (ד) בא"ד עדות בחיי כאב נמי מצית למימר: